

Composers Information

GUUS JANSSEN

CONTENTS:

Biography

Essay by Jacqueline Oskamp

Compositions

Press quotes (only in Dutch)

Bibliography

Compact Discs

BIOGRAFIE

- Opleiding* Guus Janssen (1951) studeerde piano en compositie aan het Sweelinck Conservatorium te Amsterdam.
- Activiteiten* Als pianist, klavecijnist trad hij op in verschillende bezettingen met musici van John Zorn tot Gidon Kremer. Sinds begin jaren tachtig leidt hij zijn eigen ensembles, van (piano) trio tot 11-tet en (opera) orkest. Als solist was hij te horen, primair in eigen composities en als improvisator op diverse internationale festivals. Daarnaast trad hij op met de meeste Nederlandse ensembles en bij diverse orkesten.
- Uitvoeringen* Janssens composities reiken van pianomuziek en kamermuziek tot symfonisch werk. Zij werden afgezien van hetgeen werd gespeeld door de diverse Janssen-formaties, uitgevoerd door o.m. het Mondriaankwartet, het Nieuw Ensemble, het Radio Kamerorkest, het Concertgebouworkest en de Ebony Band met als solisten o.m. Eleonore Pameijer, Walter van Hauwe, Harry Sparnaay, Gerard Bouwhuis en Mark Feldman
- Prijzen* Voor zijn werkzaamheden op het gebied van de jazz-en geïmproviseerde muziek ontving hij de *Boy Edgar Prijs* 1981. Voor zijn compositorisch werk werd hij bekroond met de prestigieuze *Matthijs Vermeulen Prijs* 1984.

BIOGRAPHY

The music of Guus Janssen (1951) is difficult to categorize. It can be a composed improvisation (Brake for pianosolo) or an improvised composition (parts from his Violin Concerto or his opera Noach). Music is like life itself, sometimes it asks for fast decisions and sometimes it needs to be thought over a lot.

As a pianist and harpsichordist he performed in various groupings with musicians from John Zorn to Gidon Kremer. Since the early 1980's he has led his own ensembles, ranging from piano trios to 11-piece band and opera orchestra.

His compositions, range from piano music and string quartet to symphonic work; they have been widely played by prominent Dutch and international orchestras and ensembles. Two operas were premiered by the Dutch Opera.

Het complete oeuvre van Guus Janssen is terug te brengen tot één maat. Van zijn opera Noach tot Sprezzatura voor basklarinet solo, van het strijkkwartet Streepjes tot Klotz voor hi-hat en ensemble, van het pianostuk Klankast tot het Concerto for clarinet and ensemble – alles ligt besloten in die ene maat.

One Bar is een blauwdruk voor de muziek van Janssen, of ze nu gecomponeerd of geïmproviseerd is, voor orkestbezetting of soloinstrument, daterend uit zijn jonge jaren of recent ontstaan. One Bar, op 1 oktober 1994 in het Bimhuis vastgelegd door Janssen zelf op piano, Ernst Glerum contrabas en Wim Janssen drums, begint met een vrije val van de piano. Janssen zet een loopje in dat wel degelijk structuur bevat, maar ondanks zichzelf alle kanten opvliegt, als de naald van een pick-up die ongecontroleerd over de plaat stuitert om te eindigen in een wat stevigere groef. De groef waar Janssen in belandt is zo diep dat ontsnappen onmogelijk lijkt. De twee repeterende noten die de opmaat vormen voor een lichtvoetig jazzthema, zitten muurvast. Letterlijk als een overslaande plaat herhalen de twee noten zich, verbeteren en drammerig, maat na maat, terwijl ze gemeen tegen de contrabas schuren die net een fractie van een seconde eerder komt. Het is een ijzeren tredmolen waar de pianist in gevangen zit. Tot hij, na een halve minuut, warempel uitbreekt en samen met bas en drums razendsnel de melodie oppakt. De pret is van korte duur: exact twee seconden. Dan schiet de pianist weer onherroepelijk terug in zijn repeterende groef. Opgesloten in zijn eigen obsessieve gehamer.

Een tweede ontsnappingspoging even later is wel degelijk succesvol. De drie musici weten niet hoe snel ze dat benauwende keurslijf van zich af moeten schudden en spurten weg met een vrolijk, lichtvoetig, up-tempo thema. Dat leidt al rap naar uitgebreide improvisaties waarin Janssen, die ooit over zichzelf zei dat hij 'het authentieke grabbelen' mist, een pianostijl etaleert die hem als musicus in de kern tekent: helder, precies, dwingend. Maar ook van een halsoverbrekende virtuositeit. Het stuk eindigt uiteraard weer in die ene groef, die na alle uitbundige capriolen van de drie musici opeens heel vertrouwd en veilig klinkt.

Waarom is nu uitgerekend dit negen minuten durende One Bar een pars pro toto bij uitstek? Allereerst vanwege de vermenging van improvisatie en genoteerde muziek binnen één stuk. In veel werken verwacht Janssen dat zijn musici een eigen inbreng leveren aan het muzikaal materiaal: variërend van het orkestje in Noach dat het leed van de verdrinkende dieren tot klinken moet brengen tot de klarinettist in Memory protect alias (2002) die moet improviseren over een akkoordenschema ontleend aan de saxofonist Lee Konitz. In zijn eigen muziekpraktijk hevelt Janssen ook voortdurend materiaal over van het ene domein naar het andere: vonden gedaan op het podium werkt hij uit tot een compositie, gecomponeerde motieven gebruikt hij als opstap voor improvisatie. Het spreekt vanzelf dat lang niet alle musici in staat zijn dergelijke hybride werken adequaat uit te voeren. Om dezelfde reden klikt het soms uitzonderlijk goed tussen Janssen en zijn vertolkers, zoals in het geval van de klarinettist David Kweksilber voor en met wie hij talrijke stukken maakt.

One Bar is een perfect voorbeeld van de contrastwerking in Janssens muziek. De rigide repeterende noten, even kaal als obsessief, staan tegenover een kwikzilveren en swingende jazz. Die twee werelden worden niet organisch met elkaar verbonden, maar via een montagetechniek met elkaar afgewisseld. Een harde 'cut' schakelt van het ene materiaal naar het andere. Zoals in Zoek (1993) een barokidioom en jazzmotief met elkaar worden versneden, in Streepjes (1981) flageolettonen met akkoorden, in Spagaat reminiscenties aan een oud kerkorgel met 'slappe' jazz.

Dan bevat One Bar wat je zou kunnen noemen het 'uitgestelde moment'. Doordat de plaat overslaat wil het stuk maar niet op gang komen. In de verte lonkt een rijkdom aan ideeën en speelplezier, maar in het hier en nu zit de boel muurvast. In veel stukken van Janssen duikt het idee op van een haperend mechaniek of een vastlopend stramien waar de musici met geweld proberen uit te breken. In Klotz (1994) hoort de luisteraar een glimp van een spetterend virtuoos vioolmuziek, maar elk loopje dat in die

richting beweegt, verzandt in tergend langzame noten. Deze valse start neemt welgeteld 4 minuten en 20 seconden in beslag en tegen die lijkt het ensemble nog het meest op een roedel jonge honden op het punt om ontlijd te worden.

Ook dat is zo'n karakteristiek van Janssen: het componeren van beelden en situaties. Naar sferen of emoties zul je tevergeefs zoeken, zijn muziek heeft eerder een visuele werking. Of dat nu een krakkemikkige pick-up is, een slapstick-achtige struikelpartij of een stel briesende paarden – zijn muziek spreekt letterlijk tot de verbeelding, hoe abstract misschien ook. En juist in die beeldtaal zit de humor van zijn idioom verscholen. De absurditeit van veel te lang met iets doorgaan, motieven schots en scheef in elkaar steken of detonerende kleuren door het klankpalet roeren (zoals de hi-hat in Klotz of de boventoonzanger in Noach). In de loop der tijd heeft Janssen diverse stukken herschreven voor een andere bezetting. Zo kent One Bar ook een eerdere versie voor clavecimbel, door Janssen zelf uitgevoerd (in 1991). Het beeld van een overslaande plaat maakt hier plaats voor dat van een op hol geslagen naaimachine. De plek waar oorspronkelijk een mooi thema met improvisaties klonk, benut Janssen nu om zowel stuk als instrument binnenste buiten te keren. Het clavecimbel wordt zo afgeranseld dat het hier en daar begint te fluiten van ellende, terwijl Janssen met een knipoog naar de 17^e eeuwse componist John Bull de kwintencirkel doormoduleert.

Humor heeft hier plaats gemaakt voor bezetenheid. De obsessieve wil om de grenzen van vingers, toetsen en noten te overschreiden. En toch spreekt uit elke noot een oneindig plezier in het uitproberen en ontdekken.

Muziek als spel – dat is One Bar in één woord.

Jacqueline Oskamp

Guus Janssen's complete works can be traced back to a single bar. From his opera *Noach* to *Sprezzatura* for solo bass clarinet, from the string quartet *Streepjes* to *Klotz* for hi-hat and ensemble, from the piano work *Klankast* to the *Concerto* for clarinet and ensemble – everything is locked into that one bar.

One Bar is a blueprint for Janssen's music, whether composed or improvised, for orchestra or solo instrument, dating from his youth or more recent times. *One Bar*, put down on October 1, 1994 in the *Bimhuis* by Janssen himself on piano, Ernst Glerum on bass and Wim Janssen on drums, begins with a free fall on the piano. Janssen sets in with a run with a substantial structure, but nevertheless flies out in all directions, like the needle that skips uncontrollably over the record before settling into a firmer groove. This groove where Janssen lands is so deep that escape seems impossible. The two repeating notes which create the pickup to the light-hearted jazz theme are rock solid. Just like the skipping record, these two notes repeat, nagging doggedly, bar after bar, grinding nastily against the bass which comes in just a second earlier. It is an iron treadmill to which the pianist is chained. Until, after about half a minute, he finally breaks out and together with the bass and the drums, picks up the melody in a flash. The fun doesn't last long: exactly two seconds. The pianist is recaptured irrevocably in his repeating groove. Shut up in his obsessive pounding.

A second attempt at escape later is successful, however. The three musicians eagerly shake off the oppressive straight-jacket and frolic away with a happy, light-hearted, up-tempo theme. That quickly leads to extended improvisations in which Janssen, who once described himself as missing 'the authentic scramble', presents piano playing which marks him as a musician to the core: clear, precise, insistent. But nevertheless of break-neck virtuosity. The piece indeed ends up back in the same groove, which suddenly sounds so safe and reliable after the exuberant capriciousness of the three musicians.

Why is it that this *One Bar*, drawn out in nine minutes, stands for the 'pars pro toto' so thoroughly? First and foremost because of its mixture of improvised and notated music within one piece. In many of his works, Janssen expects musicians to give their own take on the material: ranging from the small orchestra in *Noach* that must describe in sound the suffering of drowning animals to the clarinetist in *Memory protect alias* (2002), who should improvise over a set of chords borrowed from saxophonist Lee Konitz. In his own musical practice, Janssen continuously drags material from one domain into another: discoveries on stage get worked out in a composition, while composed motives are used as a stepping stone for improvisation. He says himself that not all musicians are prepared to perform such hybrid forms adequately. But at the same time, it also seems to click outstandingly between Janssen and some of his interpreters, such as in the case of clarinetist David Kweksilber, for whom he has written numerous pieces.

One Bar is a perfect example of contrast in Janssen's music. The rigidly repeating notes, as blunt as they are obsessive, stand opposite quick-witted and swinging jazz. The two worlds are not linked organically, but are interchanged with a montage-like technique. Hard cuts break from one material to the other. The same interchange happens in *Zoek* (1993), with baroque idioms and jazz motives, in *Streepjes* (1981) with flageolets and chords, or in *Spagaat* with reminiscences of an old church organ and 'easy-listening' jazz.

One Bar also contains what you might call the 'suspended moment'. Because the record is skipping, the piece doesn't seem to get going. A kingdom of ideas and playing enjoyment appears in the distance, but everything is completely stuck in the here and now. In many pieces, Janssen builds in faulty mechanics or jammed templates which the musicians try to break out of by force. In *Klotz* (1994), the listener catches glimpses of strikingly virtuosic violin music, but every run that moves in that direction gets wedged between exasperatingly slow notes. These false starts take up a good four minutes and twenty seconds, by

which time the ensemble most resembles a pack of young dogs about to be allowed off leash.

Even that is so characteristic of Janssen: composing scenes and situations. You can search vainly for atmosphere and emotions: his music mainly works in images. Whether it is a broken down record player, a slapstick stumbling routine or a couple of snorting horses – his music literally asks for description, no matter how abstract it is. And it is precisely in that language of images that the humour of his idiom is hidden. The absurdity of going on too long with something, the higgeldy-piggeldy assembly of motives, or the stirring of explosive colours on the palette (such as the hi-hat in *Klotz* or the overtone singe in *Noach*). Janssen has rewritten a number of his pieces for other settings over the years. *One Bar* is familiar in an earlier version for harpsichord, performed by Janssen himself (in 1991). The image of a skipping record is there replaced by a runaway sewing machine. The spot where originally a beautiful theme with improvisations is heard gets taken over by Janssen's attempt to turn the piece as well as the instrument inside out. The harpsichord gets beaten so badly that it begins to squeak, while Janssen modulates round the circle of fifths with a wink to the 17th-century composer John Bull.

Humor gives way here to mania. The obsessive desire to stretch the limits of fingers, keys and notes. And yet every note speaks of an endless pleasure in discovery and experiment.

Music as play – that is *One Bar* in one word.

Jacqueline Oskamp (transl. Terri Hron)

COMPOSITIONS

- orchestra/
Chamber orchestra* Duration: 23'
large ensemble 1121 1110 2perc 2vl vla vc cb cl-solo
- I'm asleep (2004)*
Duration: 10'
2222 2110 hp cel 3perc str(8.7.6.5.4.) vl-solo
- Janssen treft Scarlatti (2003)*
Duration: 50'
1222 2110 cemb timp perc cb
- Concerto for clarinet and chamber orchestra (2003)*
Duration: 23'
1121 1110 2perc 2vl vla vc cb cl-solo
- Prulidium & Momba (2002)*
Duration: 14'
str org-solo
- Violin concerto (2002)*
Duration: 20'
3233 4220 perc str(12.12.10.8.6.) vl-solo
- Side wings (2000)*
Duration: 15'
3333 4330 hp 3perc str(16.14.12.10.8.)
- Dutch dub (1997)*
Duration: 6'
2222 2sax 2110 drumset str
- Piccoloconcert, versie voor piccolo en ensemble (1996)*
Duration: 15'
0000 3sax 1330 pf cb pic-solo
- Verstelwerk, voor tenorsaxofoon, piano, slagwerker en orkest (1996)*
Duration: 15'
2222 2210 perc str sax-t-pf-perc-solo
- De zaterdageditie, voor krantenjongen, dirigent en ensemble (1996)*
Duration: 5'
1011 0100 perc acc pf 2vl vla vc cb actor
- Toestand (1995)*
Duration: 6'
1000 3sax 1330 pf cb
- Passevite (1994)*
Duration: 13'
1121 1000 perc pf 2vl vla vc cb
- Zoek, voor piccolo, klavecimbel en strijkorkest (1993)*
Duration: 12'
str pic-cemb-solo

Concert voor piccolo en blaasorkest (1991)

Duration: 16'

0.2.12.2 4sax 4442 2barh pic-solo

Keer (1988)

Duration: 15'

3233 6331 timp 3perc 2hp str

Deviaties (1986)

Duration: 12'

2000 2000 2perc 9vl cb

Bruuks (1985)

Duration: 13'

1020 sax 0110 2perc hp pf vl vc cb

Woeha (1984)

Duration: 10'

1000 3sax 1330 pf cb

Toonen (1980)

Duration: 15'

2222 2210 perc pf str(8.6.5.4.2.)

Dans van de malic matrijzen (1978)

Duration: 12'

2232 sax-s 0320 pf-solo

Gieter (1973)

Duration: 15'

3333 sax-t 4331 2perc el.g pf str(12.10.8.6.4.)

Chamber music

Amen, over (2006)

Duration: 13'

vl pf

Mercimisha (2006)

Duration: 4'

bug(trp) trb-b cymb

Mercimisha (2006)

Duration: 4'

trb trb-b cymb

O mistris myne (2006)

Duration: 7'

rec cl-b cemb vladg

Spagaat (2005)

Duration: 7'

fl pf

Troost voor Daisy (2004)

Duration: 5'

vl

Wankeling (2004)

Duration: 7'

2pf

Estampie (2003)

Duration: 6'

org

Straatweg (2003)

Duration: 13'

3pic 3perc

Memory protect alias (2002)

Duration: 9'

cl

Nevenzon (2000)

Duration: 10'

fl ob pf

Karton (2000)

Duration: 7'

sax-a 2sax-t sax-b

Bok (1999)

In: 24 capriccio's voor viool solo

Duration: 3'

vl

Tot ziens (1999)

Duration: 5'

pf

Zoek, versie voor piccolo, klavecimbel, viool, klarinet en cello (1998)

Duration: 12'

pic cl vl vc cemb

Basset, for 3 bassethorns (1998)

Duration: 13'

3bh

Bocht, for one percussionist (1997)

Duration: 12'

perc

Bluebridge (Blauwbrug) (1996)

Duration: 3'

In: Red, white and blues, Dutch new blues pieces, Vol. 2 (1996-2006)

pf

Mikado (1995)

Duration: 15'

pf vl vc

Tapdance, for harp with small percussion (1995)

Duration: 9'

hp(perc)

Bah rock (1992)

In: Fantasias for flute solo; 12 Fantasias by G. Ph. Telemann with comments by 10 Dutch composers

fl

Klotz, for violin, hi-hat and ensemble (1994)

Duration: 11'

cl bh cl-b g cb vl-perc-solo

Echo's en fantasieën (1991)

Duration: 14'

org

Winter, for gamelan (1991)

Duration: 15'

gamelan

Veranderingen (1990)

Duration: 20'

2pf

Zangbodem (1990)

Duration: 11'

rec-a 2rec-t rec-b pf

Voethoot III (1990)

Duration: 5'

2fl

Pogo 3 (1989)

Duration: 8'

cemb

Functional (1988)

Duration: 4'

pf

Voethoot II, voor Zwaanenburg altfluit (1987)

Duration: 4'

Zwaanenburg fl-a

Wandelweer (1984)

Duration: 8'

3g

Sprezzatura (1984)

Duration: 8'

cl-b

Temet (1983; rev. 1984)

Duration: 10'

fl(pic fl-b) hp vl vc

Ut, re, mi, sol, la (1982)

Duration: 13'

fl(pic) ob(eh) bh fg h 2vl vla vc cb pf

Danspassen (1982)

Duration: 12'

cl(cl-b) man g vl cb

Dik en dun, voor beiaard (versie voor piano) (1982)

Duration: 8'

pf

Dik en dun (1982)

Duration: 8'

car

Streepjes, 2nd string quartet (1981)

Duration: 10'

2vl vla vc

Juist daarom (1981)

Duration: 7'

ob cl sax-s vc pf

Vijf kreukels, voor 1-3 accordeons (1979)

Duration: 5'

1-3acc

Tevoorschijn en weer weg (1978)

In: Neue Niederländische Klaviermusik

pf

Octet (1978)

Duration: 11'

cl fg h trp trb vl vc cb

Met spoed (Urgent) (1975)

Duration: 6'

cl-b pf

Strijkkwartet (1975)

Duration: 12'

2vl vla vc

Muziek voor geëlectrificeerde hobo (1975)

ob electronics

Brake (1974)

Duration: 4'

pf

Muziek voor 6 houtblazers (1972)

Duration: 6'

fl ob 2cl cl-b fg (1998)

Vocal music

Ha Hu Baley, Sechs Lieder (H. Ball): Bfirr, Karawane, Widmung für Chopin, Ein Stern, Brulba, Legende (2006)

Duration: 20'

sopr-m pf vla

Building Thoreau's Hut (H.D. Thoreau) (2001)

Duration: 9'

alt rec cl-b trb perc g pf vl cb

Dodo, kleines Bestiarium Noachs (F. Haverkamp) (1996)

Duration: 15'

bas-bar 1110 sax-t crt 2perc pf 2vl vla vc cb

Faust's licht (F. Haverkamp), concertante versie in 4 scenes (1994)

Duration: 33'

sopr-m recit 2vl vla vc

Dodo's groove (voorstudie van Noach) (F. Haverkamp) (1991)

Duration: 25'

bas 0011 2sax 1010 crt 2perc g hp pf 2vl vla vc cb

Garni (1990)

Duration: 1'

bar fl cl perc hp g man pf vl vla cb

Zonder (F. Haverkamp) (1986)

Duration: 9'

GK4

Opera

De zaterdageditie, voor krantenjongen, dirigent en ensemble (1996)

Duration: 5'

1011 0100 perc acc pf 2vl vla vc cb actor

Noach, opera in 5 aktes (F. Haverkamp) (1993)

Duration: 100'

recit sopr bas-bar 4overtone singers 0011 2sax 1110 perc drum hp g(el.g) pf 2vl
vla vc cb electronics dancers

Faust's licht (F. Haverkamp) (1986; rev. 1988)

Duration: 60'

sopr-m 4recit 2vl vla vc

PRESS QUOTES / PERSCITATEN

Faust's Licht

'Faust's Licht stamt oorspronkelijk uit 1985 en is een van de eerste proeven van de succesvolle samenwerking tussen Janssen en librettist Friso Haverkamp. Het stuk is enige malen gereviseerd en gereduceerd tot een concertante versie. In lapidaire, maar krachtige taal vertelt Haverkamp zijn eigen, licht-absurdistische versie van het Faust-verhaal. De muziek die Janssen daarbij heeft gecomponeerd, een brokkelige, maar consequent toegepaste stroom van leidmotieven, is al even spaarzaam en past als een handschoen om de teksten.' (Frits van der Waa in: *de Volkskrant*, 22 juni 2004)

Straatweg

'Met drie piccolo's en slagwerk baseert Guus Janssen zich in *Straatweg* op het "Baseler trommelen": eeuwenoude marsmuziek voor fluit en roffelende trom. Aanvankelijk krijgen de piccolospelers (...) etudeachtige maten toegeschoven, met wringende toonladderfiguurtjes, een verre echo van een Bachkoraal of een flard tweederangs baroksonate. Om de haverklap worden ze onderbroken door de jongens van het slagwerk. Een paar maten uit Mozarts Rondo alla turca vormen het sein tot een pandemonium, waarin stuwende slagwerksalvo's voeren naar de allerhoogste piccolopiep.' (Guido van Oorschot in: *de Volkskrant*, 28 november 2003)

Janssen treft Scarlatti

'Een van de mooiste sonates is K. 206, respectvol gezet voor een homogeen ensemble van klarinetten en fagot. Dit uitgesproken vocaal gedachte Andante kent in maat 17 een bizarre stemmingsomslag van E-groot naar e-klein, alsof een bloemige jas wordt geruild voor een donkerzwart pak. Lijmt Janssen in een Intro Scarlatti-scherven tot een geheel, een Pastorella valt juist in brokstukken uit elkaar. Geswingd werd er ook. Een heerlijke avond.' (Ernst Vermeulen in: *NRC Handelsblad*, 19 mei 2003)

Trio Guus Janssen

'Het eerste uur van de avond was ingeruimd voor de ontregelende muziek van Janssen. Uit minutieus gedeconstrueerde werken van onder meer Cecil Taylor, Thelonious Monk, Teddy Wilson en Erroll Garner werden verrassende klanktaferelen getoverd (...). Dat het concert niet bleef steken in een aaneenschakeling van leuke ideeetjes, was te danken aan het meesterschap van alle drie de muzikanten.' (Ton Maas in: *de Volkskrant*, 31 december 2002)

Vioolconcert

'Janssen werd in zijn concert niet licht geholpen door de formidabele violist Mark Feldman, die ter plekke een unieke en volstrekt overtuigende synthese vond van klassieke toonvorming en improvisatie. Het stuk werd tweemaal uitgevoerd, en vooral de tweede versie was onwaarschijnlijk mooi.' (Erik Voermans in: *Parool*, 16 december 2002)

Pruledium en Momba

'Het resultaat is curieus, soms parodistisch, op het onevenwichtige af, maar het heeft in elk geval vaart. Dat geldt zeker voor het "pruledium" waarin razende riedels en zwoele akkoorden schots en scheef over elkaar liggen. Solist en orkest vinden elkaar uiteindelijk in een grotesk gepiep. In de daaropvolgende "momba" raken de Latijns-Amerikaanse ritmes nog meer uit het lood.' (Frits van der Waa in: *de Volkskrant*, 23 april 2002)

Sound-Lee!

'De bijdrage van pianist Guus Janssen is helemaal eigenzinnig. Zijn ritmische blokakkoorden en wervelende loopjes passen naadloos en zonder wanklank in het historische geheel maar zijn onmiskenbaar van nu.' (Eddo Dijksterhuis in: *NRC-Handelsblad*, 23 februari 2001)

BBIBLIOGRAPHY / BIBLIOGRAFIE

- 2002 Componeren vanuit een 'leeg hoofd': Guus Janssen tussen improvisatie en compositie / Vrouwkje
Tuinman
In: *Akkoord* – Vol. 10 nr. 5 (dec. 2002); p. 8-10
- De lotgevallen van een akkoord: Pruledium en Momba van Guus Janssen / Agnita Megnon
In: *Sinfonic, programmamagazine Nieuw Sinfonietta Amsterdam*. – Vol. 13 nr. 4 (apr./mei/juni 2002); p. 8-9
- 2000 Guus Janssen en Micha Hamel: geen schrijftafel-componisten / Jacqueline Oskamp
In: *Festival in de Branding* (programmaboek)
Muziek in plakjes: een interview van Jacqueline Oskamp met Guus Janssen
Idem
- Guus Janssen Hier^o / Michiel Cley
In: *Trackings*. – Vol. 2 nr. 1 (mei 2000); p. 1
- In de hemel spreken ze Chinees / Rob Zuidam
In: *NRC Handelsblad*, 21 jan. 2000
- Regen is goed voor je huid / Alex Burghoorn
In: *de Volkskrant*, 20 jan. 2000
- 1999 Hier^o / Emile Wennekes
In: *Donemus Info*, dec. 1999/jan. 2000; p. 3
- Hier^o: niet vooruit maar achteruit! Weer een tegendraadse opera van Guus Janssen en Friso Haverkamp / Frits Vliegthart
In: *Odeon*. – Vol. 9 nr. 35 (dec. 1999/jan. 2000); p. 24-25
- Naar een vertrouwen in beelden: een debat over twee wereldpremières bij DNO / Willem Bruls en Chris Engeler
In: *Odeon*. – Vol. 9 nr. 35 (dec. 1999/jan. 2000); p. 10-13
Interview n.a.v. de premières van *Writing to Vermeer* van Louis Andriessen en *Hier^o* van Guus Janssen
- 1998 Noach, of het gekantelde perspectief / Jacqueline Oskamp
"En 't gaat maar door!" / Chris Engeler
In: *Odeon*. – Vol. 9 nr. 31 (dec. 1998/jan./febr. 1999)
- Een geweldige rage? Over het huwelijk tussen westerse en niet-westerse culturen / Leontien van der Vliet en Frits van der Waa
In: *Mens en melodie*. – Vol. 53 nr. 7/8 (juli/aug. 1998); p. 292-297
Interview met Guus Janssen en Jan Rokus van Roosendaal
- Een raadselachtige zending uit China: het Chinese aandeel in de opera Hong van Guus Janssen / Saskia Törnqvist
In: *Mens en melodie*. – Vol. 53 nr. 2 (febr. 1998); p. 70-74
- Een uitdijend heelal: de achteloze muziek van Guus Janssen / Evert de Cock
In: *Mens en melodie*. – Vol. 53 nr. 2 (febr. 1998); p. 63-69
- 1995 Guus Janssen plays music / Johan Kolsteeg
In: *Program book of Tijdkring, Contemporary Improvised Music Festival*. – The Hague, C.I.M., 1995; p. 24-29
- 1994 Guus Janssen and the skating on-thin-ice feeling / Frits van der Waa

- In: *Keynotes*. – Vol. 28 nr. 3 (sept. 1994); p. 8-13
- Guus Janssen en het één-nacht-ijsgevoel / Frist van der Waa
In: *Entr'acte*. – Vol. 6 nr. 5 (juli 1994); p. 36-40
- Kefferig geschmier en een behaagzieke viool in Amsterdam Tango en Klotz / A. Roth
In: *Mededelingenblad Vereniging van Vrienden van het Schönberg Ensemble*. – Vol. 22 (mei 1994); p. 17-24
- Jonge componisten en de operatraditie: Elmer Schönberger in gesprek met Rob Zuidam, Guus Janssen en Friso Haverkamp
In: *De Gids*, mrt./apr. 1994; p. 252-270
N.a.v. première van *Noach*
- Guus Janssen / Frits van der Waa
Brochure Donemus (ISBN 90-74560-12-1)
- 1993 De helderheid van componist Guus Janssen: muziek in plakjes / Jacqueline Oskamp
In: *Mens en melodie*. – Vol. 48 nr. 4 (apr. 1993); p. 215-220
- Noach: de anekdotische beestenbende van Guus Janssen / Jacqueline Oskamp
In: *De Groene Amsterdammer*, 13 jan. 1993
Interview
- 1991 Bang voor muzikale mooipraterij: strijkkwartetten van Nederlandse componisten / Paul Luttikhuis
In: *Mens en melodie*. – Vol. 46 nr. 5 (mei 1991); p. 266-274
Over *Streepjes*
- Zin in dat tevreden gevoel / Frits van der Waa
In: *de Volkskrant*, 15 febr. 1991
Interview met Cornelis de Bondt, Guus Janssen, Willem Jeths en Martijn Padding
- 1990 Je kunt 't in vijf minuten zeggen: componist Guus Janssen: Waarom duren moderne stukken vaak zo lang? / Piet Warnaar
In: *Het Vrije Volk*, 23 jan. 1990
- Doedelzakvariaties als inspiratiebron / Pay-Uun Hiu
In: *Entr'acte* (mrt. 1990); p. 20-24
Over *Largo*
- Publiek en muziek zijn hier wat stug: Jansen [sic] laat Concertgebouworkest soms swingen / Hans Visser
In: *Alkmaarse Courant*, 19 apr. 1990
- Guus Janssen over Keer: het gebeuren van iets als zich herhalend voorgesteld / Henriëtte Posthuma de Boer
In: *Preludium*. – Vol. 48 nr. 8 (apr. 1990); p. 6-8
- 1986 Nederlandse zijn boerenpummels, en dat hoor je in hun muziek / Charles van der Leeuw
In: *De Tijd*, 13 juni 1986; p. 76-81
Discussie tussen Daan Manneke, Chiel Meijering, Klaas de Vries, Guus Janssen en Cornelis de Bondt
- String quartet or 'string quartet' / Elmer Schönberger
In: *Key Notes*. – Vol. 23 (1986); p. 13
Over *Streepjes*
- 1985 Jonge componisten in het Gala van de Nederlandse Muziek: graniet op een gammel schuurtje /

Roeland Hazendonk

In: *Muziek & Dans* – Vol. 9 nr. 5/6 (juni 1985); p. 67-69

Interview met Joël Bons, Guus Janssen en Jan-Rokus van Rosendaal

Kind regards: a musical correspondence / Guus Janssen ; Huib Emmer

In: *Key Notes*. – Vol. 22 (1985); p. 18-22

- 1984 Eén harpsnaar een kwarttoon te hoog: de elegante weerbarstigheid van Guus Janssen / Erik van den Berg ; Frits van der Waa
In: *de Volkskrant*, 21 dec. 1984
- 1981 Guus Janssen, 'een interessant geval' / Frits Lagerwerff
In: *Trouw*, 21 nov. 1981
- De klare lijn van een niet-jazz pianist: Boy Edgarprijs voor Guus Janssen / Erik van den Berg
In: *De Groene Amsterdammer*, 18 nov. 1981
- 1978 Guus Janssen: the interaction of composing and improvising / Rudy Koopmans
In: *Key Notes*. – Vol. 7 (1978); p. 20-21

COMPACT DISCS

Bah Rock

Eleonore Pameijer, flute

'12 Fantasias for Flute solo by G.Ph. Telemann', with musical comments by 10 Dutch composers

- Attacca Babel 9478

Bah Rock

Eleonore Pameijer, flute

- Radio Nederland Classics 93003

Blauwbrug

Marcel Worms, piano

- NM Extra 98014

Bok

Benjamin Schmid, violin

- NM Classics 92120

Brake

Gerard Bouwhuis, piano

'Piano Compositions'

- CVCD 8703

Brake

Ralph van Raat, piano

'Fingerprints'

- NM 92113

'Dancing Series'

Ab Baars, reeds, Paul Termos, saxophone, Vincent Chancey, french horn, Herb Robertson, trumpet, Wolter Wierbos, trombone, Jacques Palinckx, guitar, Guus Janssen, piano, Wim Janssen, percussion, Maurice Horsthuis, viola, Ernst Reyseger, cello, Raoul van der Weide, double bass

- Geestgronden GG 01

Dans van de Malic Matrijzen

Hague Philharmonic Orchestra, cond. Lucas Vis

- Olympia OCD 506

Don't talk (put your head on my shoulder)

Marshcello

Stomp

Rondo

Hi Hat

Cha Tsja

Tender

Guus Janssen, piano; Ernst Glerum, double bass; Wim Janssen, percussion, drums

- AngelicA 996 (AI 011)

'Futeristische Historie'

David Kweksilber, (bass)clarinet, Winnyfred Beldman, 'cello, Guus Janssen, organ

- Datarecords Data 052

Groet

Guus Janssen, piano, Han Bennink, drums

- Datarecords DATA 051
- 'Guus Janssen – David Kweksilber'
- Geestgronden GG 25
- 'Hollywood O.K. Pieces'
Peter van Bergen, clarinet, Vincent Chancey, french horn, Michael Rabinowitz, bassoon, Guus Janssen, piano, Ernst Glerum, double bass, Wim Janssen, drums
- Geestgronden GG 08

Keer

Dans van de malic matrijzen

Passevite

Bruuks

Verstelwerk

Royal Concertgebouworchestra; Riccardo Chailly, conductor

Gerard Bouwhuis, Netherland Wind

Ensemble; David Porcelijn, conductor

Ebony Band; Werner Herbers, conductor

ASKO Ensemble; David Porcelijn,

conductor

LOOS; Radio Chamberorchestra; Peter Eötvös, conductor

- CVCD 81

Largo

Julia Whybrow, recorder

- CAD 800 911

One bar

'Palinckx & Guests Lllivvvvve!!!!'

- Vonk 4

De Meesterfout

Aurelia Saxophone Quartet

'Fugue in C of dog'

- Challenge Records CC 72148

Memory Project Alias

David Kweksilber, clarinet, Ludwig Olshansky, piano

- Basta 30-9127-2

Met spoed

Harry Sparnaay, bass clarinet, Polo de Haas, piano

- CD Gaudeamus/Radio Netherlands Transcription Service

Met spoed

Fusion Moderne

'Urgent'

- Attacca 2295

Mikstuur
Ostinato 1
Scheel
Ostinato 2
Klankast
Hi-Hat
Koprol
Functional
Dik & Dun

Guus Janssen, piano

'Klankast'

- Geestgronden GG 9

Noach

Claron McFadden, soprano;

Lieuwe Visser, bass

Ay-Kherel Ensemble (Mongolian singers), Huib Rooymans, recitant, New Artis Orchestra, Mondriaan Quartet, Kees van Zelst, technique, electronics; Lucas Vis, conductor

- CV 42/43-Geestgronden GG 13

'October Meeting 87'

John Zorn, alto saxophone, Guus Janssen, piano, Mark Dresser, double bass, Martin van Duynhoven, drums; Guus Janssen, piano, Johannes Bauer, trombone, Conrad Bauer, trombone, Wolter Wierbos, trombone

- Bimhuis 001

'Party at the Bimhuis – 10 years Ab Baars Trio'

- Wig 09

Pok

Guus Janssen, piano, Paul Termos, saxophone, Wim Janssen, percussion

- Geestgronden GG 03

Preludium

Ostinato 1

Vrij naar LT

PF

Cha Tsja

One Bar

Pogo 3

'Guus Janssen, Harpsichord'

- Geestgronden GG 7

Ritmische etude

barrel-organ 'The Busy Drone'

- BVHaast 9603

Rondo

Maarten Altena Octet

'Rif'

- hat ART CD 6056

'Sound Lee'

Guus Janssen, piano, Jorrit Dijkstra, alto saxophone, Raoul van der Weide, double bass, Wim Janssen, drums

- Geestgronden GG 21

Sprezzatura

Harry Sparnaay, bass clarinet

'Ladder of Escape 1'

- Attacca Babel 8945-1

Stomp

After LT

After AT

Marshcello

Hi Hat

Mikstuur

Lennie's pennies

Taag

One Bar

Tune for F

Guus Janssen, piano; Ernst Glerum, double bass; Wim Janssen, percussion, drums

'Lighter'

- Geestgronden GG 11

Streepjes

Voethoot I

Veranderingen

Temet

Octet

Klotz

Mondriaan Quartet, Eleonore Pameijer, flute, Gerard Bouwhuis and Cees van Zeeland, piano, Gijsbrecht van Aemstel Quartet, the Netherlands Wind Ensemble, conductor Geert van Keulen, Marleen Asberg, violin, Guus Janssen, hi-hat and the Ebony Band, conductor Werner Herbers

- CVCD61 / Geestgronden GG 06

Tapdance

Ernestine Stoop, hp

'Ladder of Escape 9'

- Attacca 2493

Toestand

Orkest De Volharding, conductor Jurjen Hempel

- CVCD 95

Verstelwerk

Radio Kamerorkest. conductor Peter Eötvös

- Col Legno WVE 3CD 20008

Wandelweer

Amsterdam Guitar Trio

- CVCD 8701

Woeha

De Volharding

'Trajecten' (Volharding Jubilee CD)

- NM Classics 92021

Zoek

Eleonore Pameijer, piccolo, Guus Janssen, harpsichord, Nieuw Sinfonietta Amsterdam, conductor Lev Markiz

- NM Classics 92041

Zoek

Eleonore Pameijer, piccolo, Guus Janssen, harpsichord, Nieuw Sinfonietta
Amsterdam, conductor Lev Markiz

- Polygram Classics & Jazz 454 058-2

Zoek

Eleonore Pameijer, piccolo, Guus Janssen, harpsichord, Radio Kamer Orkest,
conductor Peter Oundjian

- NAA P.990201

Zwik

Guus Janssen, piano, Ernst Glerum, double bass, Wim Janssen, drums

- Geestgronden GG 19